

«Як хороше радіти без причини...»

Симоненко Василь Андрійович

* * *

Як хороше радіти без причини,
Коли на місто сутінь опада
І чується, як тихо, безупинно
Дзюрчить у стоки весняна вода.

І сну нема, і спокою немає,
І відчаю, і певності нема,
Тебе ж у далеч владно закликає
Напоєна надіями пітьма.

І хочеться всю землю обійняти,
І йти шукать нечуваних пригод...
О, скільки музики натхненної багато
У шумі каламутних вод.

27.05.1960

Постійна адреса: http://ukrlit.org/symonenko_vasyl_andriiovych/yak_khoroshe_radity_bez_prychyny